

**MATERIAŁY
VI MIĘDZYNARODOWEJ
NAUKOWI-PRAKTYCZNEJ
KONFERENCJI**

**«AKTUALNE PROBLEMY
NOWOCZESNYCH NAUK – 2010»**

07 - 15 czerwca 2010 roku

Volume 5

Ekonomiczne nauki

Przemyśl
Nauka i studia
2010

SPIS

EKONOMICZNE NAUKI

INWESTYCYJNA DZIAŁALNOŚĆ I FUNDUSZOWE RYNKI

Жаворонок А.В., Корнецька М.І. Інвестиційна привабливість та шляхи вдосконалення інвестиційного потенціалу регіонів України	3
Якубець М.І., Раца О.Б. Інвестиційна діяльність підприємств України: основні проблеми та перспективи	5
Каланча О.І., Загарія Р.М., Михайловська О.В. Інвестиційний ринок України: суть та механізм функціонування.....	7
Козаченко В., Надвичина Л., Михайловська О.В. Дослідження інститутів спільного інвестування в Україні на сучасному етапі	10
Ніколасенко К.В. Концептуальні основи інвестиційного менеджменту	13
Гапчук О.В. Оцінка механізмів ефективного залучення іноземних інвестицій в АПК України	15
Иванова И.Ю., Нефедова Ю.В. Инвестиционная деятельность организации управления денежными потоками	17
Ермолок Р.С., Каминский П.Д. Анализ иностранных инвестиций в Украину	20
Roienko V.V., Gritsenko L.L. IPO as an instrument in attracting investments on foreign stock markets	22
Фурман І.В., Косовська С.В. Фінансово-кредитний механізм інноваційного розвитку економіки.....	24
Асавелюк О.М., Сьомченков О.А. Ринок цінних паперів: проблеми формування та перспективи розвитку в Україна	26
Иваненко И.А., Сорокина Е.С. Перспективы выпуска корпоративных еврооблигаций эмитентами Украины	29
Чурбаков А.В., Акименко Н.Є. Аналіз індикаторів російського та українського фондового ринку, виявлення явища беквордації та конганго.....	30
Брагина О.С., Сарбаш Л.Д. Анализ инвестиционной деятельности Украины	33
Ватаманюк М.В., Підгірна В.Н. Аналіз іноземних інвестицій в економіку України та фактори, що на них впливають	38
Гавалешко С. Інвестиційний клімат України: проблеми та заходи поліпшення	41
Флегантова А.Л. Інвестиційний клімат України.....	43
Обушак Д.М., Меленко О.В. Інвестування, як рушійна сила розвитку економіки	46

ські Острови – 20,8 – 0,3%; на 01.10.2008 (млн.дол. США) – 6218,6; Кіпр – 5826,1 – 93,7% Литва – 4,0 – 0,1% [5].

Приріст прямих іноземних інвестицій у III кварталі 2009 року склав 36,2 % обсягів відповідного періоду попереднього року. У цілому приріст сукупного обсягу іноземного капіталу в економіці країни, з урахуванням його переоцінки, утрат, курсової різниці склав 24,4 % рівня відповідного періоду попереднього року.

Спад темпів приросту прямих іноземних інвестицій в економіку України в III кварталі 2009 року у порівнянні з відповідним періодом 2008 року пояснюється впливом світової фінансово-економічної кризи на рух капіталу, а також, курсовою різницею, яка виникла у зв'язку із девальвацією офіційного курсу гривні до долара США [4].

Ключовими характерними особливостями, які стримують поліпшення інвестиційного клімату, є: відсутність в Україні сталої стратегії та відповідного національного плану дій; обмеженість потенціалу залучення ПІІ в Україну через приватизацію державних підприємств; переобтяженість регуляторними нормами та складність податкової системи; низький рівень ефективності законодавства з питань корпоративного управління; негативний міжнародний імідж України, який склався внаслідок відсутності масових «успішних» інвестиційних історій [2].

Враховуючи ці обставини і усвідомлюючи важливість поліпшення інвестиційного клімату в Україні, головним завданням є підготовка необхідної правової та організаційної бази для підвищення дієздатності механізмів забезпечення інвестиційного клімату й формування основи збереження та нарощування конкурентоспроможності вітчизняної економіки. Для цього необхідно здійснити низку першочергових заходів з послідовної деполітизації економіки, формування єдиних стратегічних цілей та послідовності економічних реформ, незмінних за приходу до влади будь-яких політичних команд, забезпечення незмінності та гарантованості захисту ринкових прав і свобод інвестора, зокрема:

1. Підготувати план дій щодо забезпечення сприятливого інвестиційного клімату у межах проголошених пріоритетів соціально-економічного розвитку, залучити до його розробки та обговорення широке коло експертів, науковців, представників органів державної влади та бізнесу.

2. Розробити регіональні плани підвищення інвестиційної привабливості областей з урахуванням особливостей їх поточних рейтингів інвестиційної привабливості, забезпечити державний моніторинг їх виконання як одного з критеріїв успішності діяльності місцевих державних адміністрацій.

3. Поширити реалізацію обласними державними адміністраціями навчальних програм серед бізнесменів з підготовки інвестиційних пропозицій, складання інвестиційних бізнес-планів, юридичного супроводу інвестиційних проектів, управління інвестиційними проектами.

4. Суттєво розширити спектр заходів конкурентної політики, зокрема – щодо запобігання антиконкурентним діям національних та іноземних

інвесторів на українському ринку, удосконалити методики та критерії виявлення проявів недобросовісної конкуренції з урахуванням реалій сучасної української економіки

5. Забезпечення стабільності законодавчої бази, покращення податкової політики шляхом зниження податків і зменшення мит [3].

Отже, інвестиційний клімат в Україні не досить сприятливий, проте перспективи на його покращення є, та вони залежать не тільки від дій влади, але й від наполегливості потенційних інвесторів у справлянні впливу на владу. Так чи інакше, але капітал має здатність накопичуватись і вимагає вкладення. Рано чи пізно баланс інтересів між владою і капіталом встановиться, і процес покращення інвестиційного клімату набуде незворотного характеру.

Література:

1. Інвестиційна привабливість економіки України \ Потельнюхов Р. \ Інвестиції: практика і досвід – 2009 №21 – с.24-28
2. Інвестиційний клімат України \ Дітков Т. \ Економіка і держава – 2009 №1
3. <http://www.in.gov.ua>
4. <http://ukrexport.gov.ua>
5. <http://www.ukrstat.gov.ua>

Флегантова А.Л.

Аспірант, Полтавська державна аграрна академія, Україна

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ КЛІМАТ УКРАЇНИ

Постановка проблеми

Розвиток сучасної економіки важко уявити без ефективної інвестиційної діяльності [4 с. 156]. Стан інвестиційної діяльності значної частини суб'єктів господарювання внаслідок економічної кризи погіршується, що стримує структурну перебудову економіки та перешкоджає своєчасному вирішенню нагальних соціально-економічних потреб у державі [5 с. 9]. В зв'язку з цим розв'язання проблем інвестування є одним із найважливіших завдань сьогодення. Активізація інвестиційного процесу є вирішальною умовою успішного продовження соціально-економічних перетворень [3 с. 64].

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Питання щодо інвестиційного іміджу та інвестиційної привабливості, поліпшення інвестиційного клімату та активізації інвестиційного потенціалу для залучення інвестиційних ресурсів, оцінки інвестиційного середовища висвітлені у працях вітчизняних вчених О.В. Гаврилюка [1, 2], О.К. Малютіна [3], В.С. Марціна [4], К.В. Паливоди [5].

Постановка завдання

Завданням даного дослідження є аналіз стану інвестиційних процесів та головних рис інвестиційно-підприємницького клімату України, його позитивних та негативних сторін, а також виявлення інвестиційно-привабливих галузей.

Виклад основного матеріалу

Протягом останніх років Україна отримує чималі валютні надходження з різних джерел [5 с. 36]:

- доходи від експорту;
- надходження іноземної валюти від заробітчан;
- інвестиційні вкладення із-за кордону, в т. ч. придбання підприємств і фінансових установ іноземними інвесторами;
- державні й комерційні іноземні запозичення;
- доходи від іноземного туризму, митні ті інші збори тощо.

Але незважаючи на значний приріст, іноземні інвестиції, як і раніше, продовжують відігравати досить незначну роль у розвитку української економіки. Згідно з даними Держкомстату, в 2007 році з усіх інвестиційних вкладень у середній країні, включаючи кошти українських компаній і держбюджету, частка іноземних інвестицій у структурі капіталовкладень ледь досягла 2,7 %. У галузевому розрізі лідирують інвестиції у фінансові установи, насамперед банки – 16,3 %, підприємства торгівлі, з ремонту автомобілів, побутових виробів та предметів особистого вжитку – 10,4%, в організації, що здійснюють операції з нерухомим майном, оренди, інжинірингу та надання послуг підприємцям, – 8,6% [1 с. 80].

У регіональному плані основний потік прямих іноземних інвестицій направляється в Київ і східні регіони. У цьому контексті постає проблема більш рівномірного їх розосередження, у т. ч. за рахунок залучення в Західну Україну, до якої є певний інтерес інвесторів з Польщі, Румунії та країн Балтії, особливо представників дрібного і середнього бізнесу. Тут інтенсивно розвивається текстильна і харчова промисловість та дистрибуція, має перспективи місце машинобудування, наприклад, складання автомобілів та автобусів [1 с. 80].

Привабливість України як об'єкта для інвестицій іноземного капіталу можна охарактеризувати на основі такого сценарію вкладання коштів: найбільшою популярністю користуються галузі, які переживають піднесення і зорієнтовані на внутрішнє споживання (зв'язок, банківська сфера і страхування, будівництво готелів і офісів, складів і доріг) [2 с. 80].

Фінансовий сектор є привабливим для зовнішнього інвестора завдяки вищим порівняно з європейськими країнами процентними ставками і значним темпом динаміки банківської діяльності [2 с. 81].

Певною привабливістю відзначається і сфера високих технологій. Яка хоча і здається повністю насиченою, хоча й швидкозростаючою, але не придатною для іноземців галуззю. Однак, це не відповідає дійсності: незважаючи на наявність великих місцевих компаній – «Київстар» і «УМС-МТС», що разом конт-

ролюють 85% ринку, – тут відкриваються можливості для нових операторів, оскільки дуже велика частка населення (близько 40%) ще не охоплена діючими операторами. На особливу увагу інвесторів заслуговують постачальники стаціонарного й альтернативного каналів зв'язку і 3G послуг, які можуть скласти сильну конкуренцію GSM – операторам [2 с. 82].

Географічне положення України сприяє інвестиційним потокам завдяки її близькості як до Європи, так і до центральної Азії і, звичайно, до Росії. Чорноморські порти, які не замерзають дозволяють транспортувати вантажі з південних до північних країн, із країн Балтії до Чорного моря і далі – на Близький схід. До цього можна додати, безумовно, й сухопутні кордони з 8-ма країнами і понад 2700-кілометрову берегову лінію. При чому все це розташоване в самому центрі Європи і визначає природні конкурентні переваги. Таким чином, в Україні вигідно розвивати виробництво, як для внутрішнього ринку з його високим попитом, так і для експорту в різних напрямках. Це формує подвійну перевагу, оскільки існує можливість будівництва великих заводів для подальшого продажу частини продукції на місці, а іншої – для вивезення за кордон [2 с. 79].

Експертами ООН також відзначено наявність вигідних умов для припливу в Україну прямих іноземних інвестицій: її віднесено до двадцятки найпривабливіших для прямих іноземних інвестицій країн. Один із найбільших інвестиційних банків світу «Morgan Stanley» (США) в березні 2008 року також включив Україну до списку найпривабливіших для інвестування країн (серед інших – Росія, Хорватія, Сербія) [1 с. 71].

Не менш важливе значення для інвестиційної привабливості мають доходи населення. Згідно з даними Нюрнберзького інституту ринкових досліджень (Німеччина), у 2007 році Україна посіла передостаннє, 39-те, місце в рейтингу за купівельною спроможністю на душу населення в Європі, однак при цьому демонструє найшвидші на континенті темпи зростання цього показника: за рік добробут українців підвищився на 27 %, на 300 євро на людину, а купівельна спроможність зросла до 1487 євро [1 с. 72].

Але існують також і деякі недоліки. Статус української економіки ґрунтується на декількох складових, серед яких величина території, наявність кваліфікованої робочої сили і якість вищої освіти. Але варто визнати, що цих конкурентних переваг у сучасній глобальній економіці вже недостатньо [2 с. 79].

Структура доходів, у якій найбільша частина йде на трансферні виплати несприятлива для інвестицій. Незважаючи на збільшення масштабів операцій зі зміни приватних власників цей чинник підвищення ефективності не можна вважати достатньо розвиненим [4 с. 10].

Висновки

1. Протягом останніх років Україна отримує чималі валютні надходження з різних джерел, але іноземні інвестиції, відіграють досить незначну роль. Основний потік прямих іноземних інвестицій направляється в Київ і східні регіони.

2. До позитивних аспектів розвитку інвестиційної діяльності слід віднести те, що Україну віднесено до двадцятки найпривабливіших для прямих іноземних інвестицій країн (ООН), включено до списку найпривабливіших для інвестування країн («Morgan Stanley» (США)).

3. До негативних сторін розвитку інвестиційної діяльності належать: низький рівень прибутковості підприємств, структура доходів, у якій найбільша частина йде на трансферні виплати недостатність конкурентних переваг.

4. До інвестиційно привабливих для зовнішніх інвесторів галузей належать: фінансовий сектор (вищі порівняно з європейськими країнами процентні ставки, значні темпи динаміки банківської діяльності), сфера високих технологій (можливості для нових операторів зв'язку, постачальники стаціонарного й альтернативного каналів зв'язку).

Література:

1. Гаврилук О.В. Інвестиційний імідж та інвестиційна привабливість України / Гаврилук О.В. // Фінанси України. – №2. – 2008. – с. 68 – 81.
2. Гаврилук О.В. Інвестиційний імідж та інвестиційна привабливість України / Гаврилук О.В. // Фінанси України. – №3. – 2008. – с. 79 – 93.
3. Малютін О.К. Концепція поліпшення інвестиційного клімату в Україні / Малютін О. К. // Фінанси України. – №11. – 2008. – с. 64 – 74.
4. Марцин В.С. Активізація інноваційного потенціалу економіки України / Марцин В.С. // Проблеми науки. – №7. – 2009. – с. 9 – 14.
5. Паливода К. В. Валютні резерви держави як інвестиційний ресурс / Паливода К.В. // Фінанси України. – №10. – 2009. – с. 36 – 42.

Обушак Д.М.

наук.кер. Меленко О.В.

Буковинська державна фінансова академія, Україна

ІНВЕСТУВАННЯ, ЯК РУШІЙНА СИЛА РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

Інвестиціями вважаються ті економічні ресурси, які направлені на збільшення реального капіталу суспільства, тобто на розширення чи модернізацію виробничого потенціалу.

У сучасних умовах інвестиції виступають найважливішим засобом забезпечення умов виходу з економічної кризи, а також є важелем структурних зрушень у народному господарстві, зростанням технічного прогресу підвищенням якісних показників господарської діяльності на мікро- і макрорівнях. Активізація інвестиційного процесу є одним із надійніших механізмів соціально-економічних перетворень у державі.

Результати фундаментальних досліджень українських та зарубіжних вчених однозначно свідчать про те, що пропеси економічного росту обумовлюються обсягом і темпами зростання інвестицій, їх структурою та якісними характеристиками [6, 24с.].

Слід сказати, що на сьогодні Україна має вкрай несприятливий інвестиційний клімат. Отож, зазначимо декілька основних проблем, які їм перешкоджають:

- складний процес входження іноземних інвестицій у країну;
- обтяжливі процедури відкриття бізнесу;
- невисока довіра до стабільності урядових рішень;
- відсутність стійких змін в економіці;
- відсутність боротьби з корупцією;
- невпевненість у політичній стабільності;
- сьогоднішня світова економічна криза є основною перепоною для надходження інвестицій та їх зростання;
- ненадійний захист інвесторів та недостатній розвиток приватних організацій;
- низькі стандарти корпоративного управління;
- сукупний державний і корпоративний борг України щорік зростає;
- не дотримання міжнародних договорів і не виконання рішень іноземних арбітражів.

Для перетворення зазначених факторів у переваги, Україні необхідно створити сприятливий інвестиційний клімат не тільки для іноземних інвесторів, але й для вітчизняних. Приватному капіталу також потрібні гарантії від примусових вилучень і свавілля влади, система страхування від некомерційних ризиків, а також стабільні умови роботи при здійсненні довгострокових інвестицій [3, 90с.].

Дослідження проблеми інвестування економіки держави обумовлено тим, що інвестиції торкаються найглибших основ господарської діяльності та визначають процес економічного зростання в цілому.

Проблемі покращення інвестиційного клімату на державному рівні увага приділяється ще з 1991 року. На сьогодні в Україні вже створено правове поле для здійснення інвестиційної діяльності. Зокрема, ця сфера діяльності регулюється низкою Законів України («Про інвестиційну діяльність»[6]; «Про режим іноземного інвестування»[7]; тощо), понад 10 Указами Президента, а також Постановами та Розпорядженнями КМУ[5].

Дані проблеми досліджували і аналізували наступні науковці: О.О.Кахович, розглядав особливості формування структурно-інвестиційної політики України [1]; Р.Р.Гудима, аналізував стан інвестиційного клімату [2]; В.С.Кравчук, досліджував інвестиційний ринок та його проблеми розвитку [3]; Р.В.Попельнюхові, проводив аналіз інвестиційного клімату в Україні [4] і інші.

Як свідчить офіційна періодика, Україна знаходиться на 70 місці із 82 держав у світі за рівнем підприємницької привабливості і на 139 місці із 178 країн світу за простотою ведення бізнесу [3,87с.].